

A boszorkányoknak vélt baglyok

Amikor még a római katolikus templom toronyablakán nem volt rács, különös dologra figyelt fel az egyházi: az októberi litánia után, mikor koppantotta el a gyertyákat, nyöszörgésszerű huhogást hallott. A templom üres volt, a huhogást, zörgést, nyöszörgést, nagy erővel visszhangozták a torony falai. Az egyházi félelmében nem tudta mire vélje a dolgot, ezért egyenesen a paphoz szaladt és elmondta neki, mi történt a templomban. A pap igyekezett megnyugtatni az egyházfit.

– Hátha csak a szél neszez a toronyban. Holnap én is ott maradok veled a litánia után, hogy megbizonyosodjunk a hangok felől.

Úgy is lett. Másnap az üres templomban hallgatóztak mind a ketten, amikor hirtelen nagy robaj, éles sikoly hangzott a toronyból, mely hangos huhogásba, csapkodásba ment át.

– Uram Isten! – hánytta magára a keresztet az egyházi, de a pap is. – Beköltöztek a boszorkányok a toronyba – állította az egyházi –, azok tivornyáznak ott!

Vasárnap a pap kihirdette az eseményt a templomba. Kérte a hívőket, ha tudnak valami segítséget, jelezzék neki, mert mégsem járja, hogy a templom a boszorkányok tanyája legyen. Estefelé öt markos legény jelentkezett a papnál.

– Egy életünk, egy halálunk, de nem engedjük a templomot a boszorkányok kezére jutni!

Másnap, litánia után senki sem ment haza, várták milyen sorsra jutnak a legények. Azok pedig elindultak a toronyba, a csigalépcsőn fölfelé. Amikor már jó félúton voltak, felhangzott a rikoltozás, huhogás, de még szárnycsapkodást is véltek hallani. Erre az ötből hárman visszafordultak és csak kettő folytatta az utat felfelé. Mikor már elérték a harangokat, az egyik nagyot kondult, erre az egyik a kettő közül hanyatt-homlok rohant lefelé, már csak a legbátrabb állta a sarat és rendületlenül mászott fölfelé. Elérte a toronyablakokat, amin éppen akkor egy hatalmas fülesbagoly érkezett nagy huhogással. Utána egy másik, a szájában egy galambot tartott, és egyenesen a fészke felé repült. Észre sem vette a legényt, a fiókait akarta megetetni, de a

legény felkapta a két fiókát és kihajította az ablakon. A szülők is utánuk repültek, elkapták kicsinyeiket mielőtt azok lezuhanhattak volna, és elszálltak velük messzire. A lenti bémészködők meg voltak győződve, hogy boszorkányok voltak fülesbagoly képében és nagyon dicsérték a legényt bátorságáért. Ezután került a rács a toronyablakra.